

INFO

Biblická a katechetická hodina se koná v úterý po večerní mši svaté od 17.45.

Biblická hodina:
úterý 24. dubna

Katechetická hodina:
úterý 17. dubna

Nové číslo, na které můžete volat, je toto:

731 518 750

Je to mobilní číslo v síti T-Mobile.

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

17.00 - kostel kapucínů (nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

16.30 - kostel kapucínů (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti

17.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

První sobota v měsíci

18.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce (mše sv. s mariánskou pobožností)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

POŘAD BOHOSLUŽEB - VELIKONOCE 2012

Úterý - 3. dubna

17.00 - mše sv. kapucínském kostele na nám. Míru. Nebude biblická hodina!

Středa - 4. dubna

7.30 - mše sv. v kostele sv. Ludmily.

10.00 - mše sv. v Domově duchodců.

Zelený čtvrtek - 5. dubna

18.00 - mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Velký pátek - 6. dubna

10.00 - Křížová cesta v Liběchově. Začátek u kostela.

18.00 - Liturgie v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Bílá sobota - 7. dubna

Od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do 18.00 adorace Nejsv. Svátosti.

Od 10.00 do 12.00 příležitost ke sv. zpovědi.

19.00 - Velikonoční vigilie. Začátek před kostelem sv. Petra a Pavla. Prosíme, přineste si s sebou svíce!

Boží hod velikonoční - 8. dubna

8.00 - mše sv. v kostele na Pšovce

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku

9.30 - mše sv. v kostele ve Vysoké

11.00 - mše sv. kostele v Záboří

Večerní mše sv. v kostele sv. Ludmily nebude.

Velikonoční pondělí - 9. dubna

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku.

Úterý po Velikonocích - 10. dubna

Mše sv. a katechetická hodina nebude!

V neděli 15. dubna celá Církev slaví svátek Božího Milosrdenství.

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ (modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku Otče náš... Zdrávas Maria... Věřím v Boha...

Na zrnkách místo Otče náš: Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa!

Na zrnkách místo Zdrávas Maria: Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu!

Na zakončení (tříkrát): Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem!

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Sv. Ludmila

VELIKONOCE - DUBEN 2012

Vstal z mrtvých ten, který pro nás visel na dřevě kříže; Pán opustil hrob. Toto jsou poslední a definitivní slova dnů Svatého třídenní: po slovech při Poslední večeři, po modlitbě v Getsemanech a po slovech Velkého pátku. Po hlubokém mlčení Bílé soboty na úsvitu velikonočního rána zaznívá zvěst: „Byl vzkříšen, není zde.“

Jsme svědky zázraku, svědky moci Boha. Božská moc, která je podmínkou opravdové svobody člověka, kterému hlásá: Láska přemohla nenávisť.

Pán vstal z mrtvých a dodává všem, kdo se podílejí na jeho vítězství nad smrtí, odvahu a sílu pokračovat v budování nového lidstva, které odmítá jakoukoli formu násilí, sektářství a nespravedlnosti. Mocně vstal z mrtvých pán života a přinesl s sebou lásku a spravedlnost, úctu, odpuštění a smíření.

Ty, vítězný Králi, smiluj se nad námi. Amen. Aleluja!

Jan Pavel II

Člověk neexistuje pro smrt

Každý z nás je osobně povolán. Tajemství utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista se týká celých lidských dějin, působí změnu lidské bytosti a má moc přinést nový život, po kterém všichni toužíme, když se chceme realizovat a být šťastni.

Zmrtvýchvstání Ježíše Krista je tak klíčem k pochopení dějin světa i dějin celého stvoření a je hlavně klíčem k pochopení dějin člověka. Člověk, stejně jako celé stvoření, je podřízen zákonu smrti. V listu Židům čteme: „Je určeno, že lidé mají zemřít.“ Avšak díky tomu, co Kristus učinil, byl onen zákon podřízen zákonu jinému - zákonu života. Díky zmrtvýchvstání Ježíše Krista člověk neexistuje jen pro smrt, ale existuje pro život, který se má zjevit v nás. To je život, který přinesl Kristus na svět.

Vítězství života nad smrtí je to, po čem každá lidská bytost touží. Všechna náboženství, zvláště velké náboženské tradice následované většinou asijských národů, vydávají svědectví o tom, jak hluboce je vepsána pravda o naší nesmrtelnosti do lidského náboženského vědomí.

Lidské hledání života po smrti nalézá konečné naplnění v Kristově zmrtvýchvstání. Protože vzkříšený Kristus je zjevená Boží odpověď na tuto hluboce prožívanou touhu lidského ducha, církev vyznává: „Věřím ve vzkříšení těla a v život věčný.“ Vzkříšený Kristus ujišťuje muže a ženy každého věku, že jsou voláni k životu za hranicemi smrti. Vzkříšení těla je víc než jen nesmrtelnost duše. Celý člověk, tělo i duše, je předurčen

k věčnému životu.

Ježíš přebývá mezi lidmi, „kteří se nazývají křesťany“. Všichni se s Ním mohou setkat v Písmu, v modlitbě a ve službě bratru. Na prahu třetího tisíciletí se povinnost odstranit pohoršení z rozdělení křesťanů stává každým dnem naléhavější. Jednotu je možné posílit dialogem, společnou modlitbou a svědectvím. Neznamená to přehlížet rozpory a problémy s odstraňováním vlašného relativismu. Bylo by to jako přikrýt ránu, aniž bychom ji vyléčili. Bylo by v tom riziko, že přerušíme pouť ještě dříve, než dojdeme k jejímu cíli, tj. k plnému společenství. Naopak: jde o to, abychom pracovali s pohledem upřeným ke skutečnému usmíření pod vedením Ducha svatého, s důvěrou v účinnost modlitby, kterou Ježíš vyslovil v den před svým umučením: „Otče, aby všichni byli jedno, jako my jsme jedno.“ Čím více se přimknete k Ježíši, tím více budete schopni být blízko jeden druhému. V té míře, ve které vykonáte konkrétní kroky ke smíření, proniknete do intimity Jeho lásky.

Jeho osobní přítomnost pokračuje. „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ Tato hluboká proměna, rozšíření a trvalost přítomnosti našeho Pána a Spasitele je dílo Ducha. A když se Kristus vzkříšený zpřítomňuje v životě lidí a obdarovává je svým Duchem, pak je zcela proměňuje, i když zůstávají, ba co víc - stávají, se plně sebou samými. Pavlův příklad je zvláště významný: oslňující světlo na cestě do Damašku z něj udělá člověka tak svobodného, jak tomu nebylo nikdy předtím.

To, co Ježíš začal se svými učedníky ve třech letech společného života, se dovršuje darem Ducha. Víra apoštolů byla zpočátku nedokonalá a kolísavá, ale později se stala pevnou a plodnou: díky ní ochrnulí chodí, nečistí duchové prchají. Ti, kteří se předtím třásli strachem před lidmi a jejich vládci, směle oslovují zástup lidí, který se shromáždil v chrámě a vzdorují nejvyššímu židovskému soudu. Petr, kterého strach před obviněním jedné ženy přivedl k trojímu zapření, se teď chová jako „skála“, tak, jak si to přál Ježíš. A také ostatní, kteří donedávna byli nakloněni k všeobecným sporům o své ambice, jsou teď schopni být „jedno srdce a jedna duše“. Ti, kteří se nedokonale a s velkou námahou naučili od Ježíše modlit, milovat, jít na misie, se teď modlí doopravdy, milují doopravdy, jsou skutečnými misionáři, skutečnými apoštoly.

Duch svatý dává křesťanovi - který by jinak riskoval, že jeho život bude podřízený pouze úsilí, pravidlům, ba dokonce vnějšímu konformismu - chápavost, svobodu a věrnost. On je skutečně „Duchem moudrosti a rozumu, Duchem rady a síly, Duchem poznání a bázně Boží“. Jak by bylo možné bez něj pochopit, že jho Kristovo je sladké a jeho tíha lehká?

Duch svatý nás činí odvážnými, povzbuzuje nás ke kontemplaci slávy Boží v každodenním životě a práci. Povzbuzuje, abychom ze zkušenosti zakoušeli Kristovo tajemství v liturgii, dává zaznívat Slovu v celém našem životě v jistotě, že nám bude mít vždy co nového říci. Pomáhá nám k celoživotnímu nasazení navzdory strachu, že zklameme, pomáhá nám čelit nebezpečí a překonávat překážky, které oddělují kultury od hlásání evangelia. Pomáhá neúnavně pracovat pro neustálé obnovování církve bez toho, abychom se považovali za soudce bratří.

Drazí, drahocennou zkušenost jednoty církve v bohatství její různorodosti prožíváte pokaždé, když se společně shromažďujete, zvláště k slavení eucharistie. Je to Duch svatý, který lidi přivádí k vzájemnému porozumění a přijetí, k tomu, aby se poznávali jako synové Boží a bratři na cestě ke stejnému cíli, k věčnému životu, k tomu, aby hovořili stejným jazykem, přes všechny kulturní a rasové rozdíly.

Z knihy Kristus vás miluje - Jan Pavel II. mládeži

Ježíšovo zmrtnýchvstání láme nejen moc smrti na konci života

Život, který přináší Ježíš, není pouze životem po smrti. Ježíšovo

zmrtnýchvstání láme nejen moc smrti na konci života, ale již nyní, tady a teď: „...nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu,“ píše Pavel občanům Říma, „máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.“ (Ř 6). „Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“ (J 10,10) - to je Ježíšův program.

Kdo věří v Boha, může svobodně dýchat, protože před sebou vidí cíl. Snese hodně, protože ví, Bůh má moc obrátit vše v dobré. Může litovat svých chyb a učit se z nich, protože má před sebou budoucnost.

Tento pozitivní životní postoj k sobě jako magnet přitahuje všechno světlé a povzbudivé: lásku, spokojenost, radost, uvolněnost, tolerantnost, něžnost, uzdravující síly. Vědomí zmrtnýchvstání napájí život jako bohatě rozvětvená vodovodní síť „proudy živé vody“ (J 7,37ad.). Tady a teď dokáže naděje proměňovat poušť v kvetoucí zahrady. Zkušenost osvobozeného života je „ochutnávkou“, „zálohou“ nového života. Historické zmrtnýchvstání Ježíše Krista jasně ukazuje: zmrtnýchvstání a věčný život nejsou žádné metafory a symboly, ale skutečnost. Skutečnost zahrnující celého člověka: tělo i duši, ducha i hmotu, individuálního člověka i celé lidstvo, zemi i celý vesmír. To je „totální život“.

Kněžna Ludmila, svěřice původem ze Pšova, a její kostel na Mělníce - pokračování

Na jaře 1896 roku shlédla kostel komise a na základě jejích pokynů byl objednan restaurační plán. K dohotovení však došlo z různých příčin až roku 1899 a ke schválení místodržitelstvím v roce 1903 - sedm let po komisi, která zjišťovala na místě stav věci.

Dne 5. června 1906 byla skutečně přestavba zahájena. Nejméně se dotkla sakristie a polygonálně zakončeného presbytáře, na němž bylo pouze zvětšeno segmentem zakončené okno. V lodi byla okna upravena stejným způsobem a jejich počet byl zvýšen o jedno na pět. Strop lodi byl řešen jako dřevěný záklopový. Návrh konzervátora Antonína Wiehla na postavení nové izolované věže u kostela sv. Ludmily spolu s rozpočtem vzala městská rada na vědomí dne 9. července, č. j. 3277. Cituji: „Vzalo se s pochvalou na vědomí, s přáním, aby podstavec byl o 50 cm vyšší, vchod doň ze zadu a věž situována naproti vratům.“ Dne 16. července byla legalizována stavební smlouva mezi proboštem a stavitelem Karlem Novákem, v níž se stavitel zavazuje do 31. října stavbu kostela sv. Ludmily dokončit a za ní po dobu 3 let ode dne kolaudace počínaje garantovati (ručiti). Pan probošt pak po bezvadné kolaudaci vyplatí panu Karlu Novákovi 90 % jeho pohledávky, ostatních 10 % teprve potom, když po uplynutí tří let při „superkolaudaci“ nebudou shledány žádné vady či nedostatky.

Jelikož stará zvonice byla v přímém spojení s kostelem a byl z ní také přístup na půdu kostela, což nová zvonice přirozeně neumožňovala, byl pro přístup na kruchtu a na půdu postaven zvláštní věžovitý přístavek s točitým schodištěm. Do nové dřevěné zvonice zhotovené podle návrhu architekta Antonína Wiehla byl zavěšen Brikcího zvon z roku 1598. Druhý zvon, přelítý roku 1822 zvonařem Karlem Belmannem v Praze byl rekvírován v první světové válce.

Výstavbou nové věže a nového přístupu na kůr a půdu stoupl ovšem původní rozpočet 19.967 K 68 hal. na 27.192 K a v tom nebylo započítáno vnitřní zařízení. Tím se zcela vyčerpaly všechny úspory uložené v mělnické spořitelně, a proto byla zahájena sbírka, kterou vykonalo pět párů mělnických dam. Ta vynesla částku 1.593, 98 K. Nermalou částkou přispěli na obnovu kostela sv. Ludmily též liberečtí Češi, kteří s láskou vzpomínali na svého bývalého kaplana Josefa Bernata, jediného českého kněze v německém prostředí. Benedikace (posvěcení) kostela se konala dne 15. září 1907. Za připomínku stojí též tehdy nově provedená výzdoba interiéru. Malbu provedli pražští umělci Antonín Urban a Otakar Skůček (figurální část).

Nejstarší památkou v interiéru kostela je mramorový náhrobník z 1599, který označoval

místo posledního odpočinku rodiny mělnického měšťana Sixta Dvorského. Při přestavbě kostela byl vztyčen a stojí vedle hlavního vchodu, který se otevírá z Pražské ulice. Dva oltáře, oba s námětem ze života sv. Ludmily, tvořily spolu s kazatelnou z 1699 jednoduchou výzdobu kostela. Na dřevěné kruchtě byly instalovány menší varhany, které údajně původně patřily kostelíku sv. Jana Nepomuckého na Chloumku. Po opravě v 1906 plnil kostel opět funkci místa posledního rozloučení se zemřelými. Od roku 1910 se zde však také konaly nedělní bohoslužby pro studenty nově založeného komunálního gymnázia (pozdější Státní reálné gymnasium v Mělníku). Sloužil je profesor náboženství a německého jazyka na zmíněném ústavu P. Václav Koníček. Na zdejším kůru zasedal za hrací pult varhan student gymnázia Jaroslav Krombholc, pozdější šéfdirigent opery Národního divadla v Praze.

Pověstný zub času pracoval nemilosrdně na kostele sv. Ludmily i v dalším období. Střecha krytá prejzovou krytinou byla silně porušena, velká část jí chyběla a stávající byla z velké části uvolněna. Fasáda zdi kostela byla opadaná, okapní žlaby zcela prorezivělé. Na výzvu litoměřického biskupa msgr. Štěpána Trochty byla za pomoci věřících zahájena generální oprava. Hlavní práce začaly 10. května a celá akce byla skončena 10. srpna 1969. Stavební dozor měl ing. Karel Timich, celou opravu zajišťoval administrátor P. Václav Sikyta.

MěNV Mělník obstaral nedlouho potom (1970) obnovu pláště dřevěné zvonice u kostela. O dvacet let později (1990) byla sanktusní věž nad presbytářem opatřena měděným plechem místo dosavadního zkorodovaného pozinkovaného a do makovice věže vložen pamětní zápis. Pro nedostatek kvalitní krytiny byla střecha pokryta betonovými prejzy, což se uskutečnilo za pomoci salesiánské mládeže. V té době působili na Mělníce salesiáni v čele s P. Jozefem Kujanem. V interiéru kostela byla přitom vyměněna elektrická instalace dimenzovaná tak, aby bylo možno kostel temperovat elektrickým vytápěním. Kostel sv. Ludmily má podlahu pod úrovní okolního terénu, a proto již při restauraci v roce 1906 byl na jižní straně lodi vybudován odzdušňovací kanál. Ačkoliv byl při dalších opravách obnovován, vlnutí zdi nezabránil, a proto provedla odborná firma Dealqual celkovou injektáž obvodových zdí proti vlhku a jeho vzlinání. V nejnovější době se dočkala celkové obnovy šindelového pláště také dřevěná zvonice u kostela. Stalo se tak v letech 2004 a 2005.

V současné době probíhá oprava kamenného podstavce zvonice. Finančně jsou opravy zajišťovány z prostředků Římskokatolické farnosti – Proboštství Mělník, z Programu regenerace městských památkových zón, Středočeského kraje, města Mělník a Mělnického osvětového a okrašlovacího spolku.